

Zpravodaj 1 / 2017
obce
Prosenice

Hu, hu, hu, jaro už je tu!

(Děti Hanáckého Prosénku vynesly Smrtku do Strhance a s Májíčkem přivítaly jaro...)

Tradiční masopustní vodění medvěda s hasiči, nadšenci a dobrovolníky se vydařilo. Zima byla jak se patří, ale na náladě to nikomu neubralo. Nahoře— kapela a dole společné foto před hasičárnou.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Máme za sebou první čtvrtletí roku 2017. Co nám přinesl a co můžeme očekávat v jeho průběhu?

V minulém roce jsme **investovali především s podporou národních dotací** (kotelna ve škole – MPO ČR, silnice okolo parku – Olomoucký kraj). To se nezmění ani v tomto roce, kdy plánujeme **pořízení nového traktoru s příslušenství s dotacemi SZIF a restaurování památek místního významu**—pomníku padlých a kříže za přispění MZe ČR. Je obecně známou skutečností, že příprava čerpání evropských fondů na úrovni ministerstev MMR, MPSV a MZe vykazuje až 2 leté zpoždění. I naše místní akční skupina MAS Moravská brána bude vypisovat první výzvy až v druhém pololetí.

V roce 2016 jsme hospodařili s přebytkem 3,5 mil. Kč. Zdrojem dobrého výsledku hospodaření byly na jedné straně **příjmy z dotací**, na straně druhé pak **úspory nákladů na provoz a správu obce**. Úsporami nákladů se zabýváme průběžně od roku 2015. Začínali jsme **optimalizací nákupů elektřiny a plynu**, postupně jsme přešli k pravidelné kontrole jejich spotřeby a nyní dokončujeme instalace podružných měření elektřiny a plynu. Dalším zdrojem úspor byla centralizace nákupů provozních prostředků.

Spisovou službu a agendu místních poplatků a stočného jsme převedli do plně počítačové obsluhy. Zjistili jsme totiž, že největší spotřebu pracovního času vykazujeme při příjmech a vydáních malých peněžních částek v hotovosti a při kopírování a ukládání úřední dokumentace. Snažíme se o to, abychom co nejvíce plateb realizovali bezhotovostně přes účty u bank. Zejména v případě plateb místních poplatků a stočného **upřednostňujeme platby bankovním převodem**.

Přbytek z roku 2016 jsme zapojili do rozpočtu roku 2017. Máme tak možnost dořešit **výstavbu, opravy a rekonstrukce—zejména kanalizace a chodníků**. Budeme je realizovat ihned po dokončení projektů a obdržení příslušných povolení. Opravy a úpravy budeme provádět i v areálu obecního úřadu. Nemalou část prostředků máme vyčleněnou na projektovou přípravu stavebních akcí.

Pokračujeme v přípravách lokalit pro výstavbu - v lokalitě Zahradní již začíná výstavba, v lokalitě Plště jsou vyděleny 3 stavební parcely a probíhá příprava 3-4 dalších parcel směrem k ulici Maloprosenská. Na ulici Školní se připravuje k vydělení cca 5 parcel. Budeme zpracovávat územní studii v lokalitě Na Loukách, která nám umožní dořešit infrastrukturu a veřejné prostranství v tomto území.

Bezprostředně se nás **dotkne rekonstrukce mostu u cukrovaru**, spojená s uzavírkou krajské silnice a **stavba dálnice**. U obou staveb jsme v kontaktu se stavebníky i stavebním a vodoprávním úřadem, abychom chránili obecní zájem a minimalizovali dopady na život v obci.

Díky spolkům, nadšencům a dobrovolníkům se těšíme z **bohatého kulturního a sportovního života** obci. Děkujeme všem, kteří jakkoli přispívají k rozvoji obce.

Na závěr mi dovolu, abych vám všem popřál **příjemné prožití velikonočních svátků**.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc., - starosta

Úpravy v areálu obecního úřadu

Nahoře—v rámci zlepšování pracovních činností na obecním úřadu jsme vytvořili v jednacím sále příruční sklad a vybavili centrální úklidovou místnost.

Dole—opravu původních vrat ze stodoly provedla firma Janáček z Přerova.

Úprava zeleně na hřbitově

Túje prorůstající náhrobky na hřbitově byly delší dobu předmětem stížností majitelů hrobů. Začátkem tohoto roku jsme proto přistoupili k jejich odstranění. Propojil se tak prostor starého a nového hřbitova. Nahoře—túje, dole—po odstranění tújí.

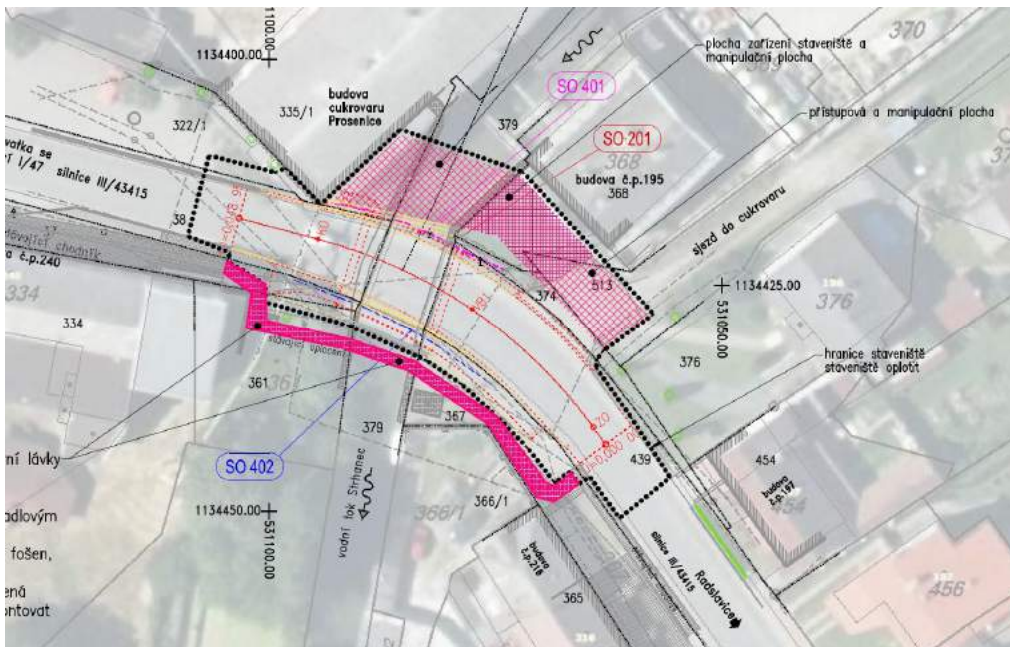
Úklid v okolí obce

Společně s myslivci uklízeli pracovníci technické čtyři okolí obce, zejména podél kraj-
ských silnic a podél Bečvy směrem na Žebračku. Podařilo se nasbírat celý kontejner
komunálního odpadu, který jsme vyvezli na skládku. Většina odpadu je zřejmě vyhoze-
na z vozidel, která projíždějí Prosenicemi a nebo sjíždějí na obecní účelové komunikace.
Máme připraven plán regulace pohybu vozidel na účelových komunikacích a místa, kde
se odpad vyskytne opakovaně, budeme monitorovat.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc.— starosta

Rekonstrukce mostu u cukrovaru

Návrh nouzové objížd'ky přes areál Moravské zemědělské

V současné době **probíhá návrh dopravního značení a povolovací řízení nouzové objížd'ky**. Objížd'ka bude pouze na konkrétní **povolení obecního úřadu** a bude sloužit těm vozidlům, které **prokáží závažné důvody pro dopravní obsluhu mezi ulicí Grymovskou a zbývající částí obce**. Součástí povolení bude seznámení řidiče se specifickými podmínkami provozu uvnitř areálu. Prostor areálu je ohraničen závorou a branou a je kontrolován vrátným prostřednictvím kamerového systému.

Nouzová objížd'ka vede po místní komunikaci za garážemi do areálu Moravské zemědělské, kolem kravína a vychází zadní branou na místní komunikaci, vedoucí do kořenové čistírny do ulice K Žebračce.

Podle informací firmy REPONT, která bude realizovat stavbu, **k vlastní uzavírcce dojde přibližně v první polovině května**. Do té doby firma vytvoří zařízení staveniště a vybuduje lávku pro pěší a pro cyklisty.

O postupu realizace objížd'ky Vás budeme průběžně informovat na vývěškách obecního úřadu, rozhlasem a na internetových stránkách obce.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc.—starosta

Restaurování pomníku padlých a kříže na hřbitově

V letošním roce vypsalo MZe dotační výzvu na „Údržbu a obnovu stávajících kulturních prvků venkovské krajiny“. Protože již od loňského roku jsme měli v plánu restaurovat pomník padlých a kříž na hřbitově, podali jsme letos v únoru žádosti o **dotaci na pokrytí cca 80% nákladů spojených s restaurováním** těchto památných staveb na území naší obce.

Památník padlých z 1. světové války byl postaven v roce **1922** a je místem pravidelných pietních setkání v předvečer výročí založení republiky. **Kříž na hřbitově** byl postaven **v roce 1892** a opraven v roce 1934, kdy byl zároveň přesunut na současné místo, zřejmě proto, aby nebránil rozšíření hřbitova.

Restaurování obou památek bude spočívat v jejich očištění, stabilizaci povrchu, domodelování chybějících částí soch, obnově nápisů a barevném sjednocení povrchu. V případě kříže na hřbitově bude nutné celý kříž rozebrat a po opravě znovu sestavit. Přitom budou vyměněny čepy, na kterých jsou díly kříže posazeny.

V roce 2018 na výročí 100. výročí založení republiky by pak pomník i kříž měly být důstojnou připomínkou historických událostí, které jsou s oběma památkami spojeny.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc.—starosta

Kříž na hřbitově z 90. let 19. století

Přesunutí kříže z důvodu rozšíření hřbitova v roce 1934

Co to je těžba dřeva samovýrobou

Každým rokem v listopadu probíhá na obecních pozemcích **kontrola porostů**. Kontrolu provádí starosta spolu s předsedou mysliveckého spolku. Suché a nemocné stromy označíme, zaneseme do katastrální mapy a vystavíme příslušná povolení. Následně vyhlásí obecní úřad tzv. **těžbu dřeva samovýrobou** a zájemci o provedení kácení se přihlásí na obecním úřadě. Společně je provedena prohlídka stromů na místě a stromy jsou přiděleny jednotlivým zájemcům—občanům Prosenic, kteří je pokácí na své náklady a nebezpečí. Po převzetí vyčištěného místa kácení pak zájemce uhradí obecnímu úřadu poplatek v závislosti na množství vytěženého dřeva.

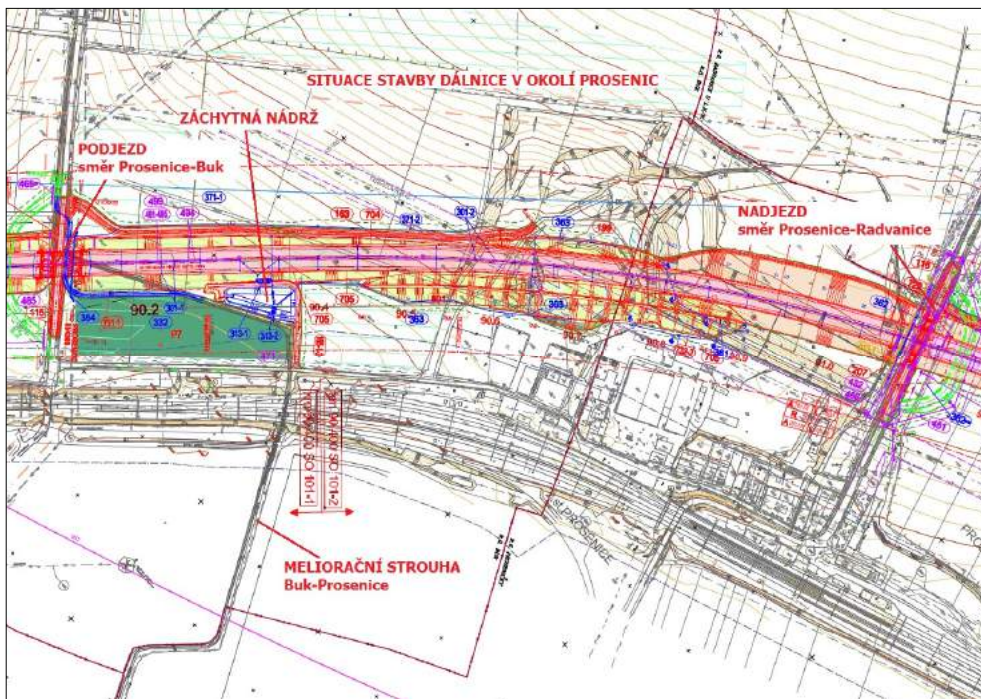
Někdy je nutné vykácet stromy i z důvodu **provádění stavebních úprav**. Tak tomu bylo letos, kdy cukrovar Prosenice opravoval havárii kanalizace, která vede pod parčíkem před cukrovarem v hloubce až 4 metrů na obecním pozemku. Nezbytné kácení pak bylo provedeno „samovýrobou“.

Ing. Otakar Dokoupil. CSc.—starosta

Kácení stromů v parku před cukrovarem z důvodu opravy havárie kanalizace

Pokračování stavby dálnice D1 0137 okolo Prosenic

Situace stavby dálnice v okolí Prosenic

Zatímco v loňském roce probíhala v jarních měsících skryvka ornice a její umísťování na zemědělské pozemky za cukrovarem a u Bečvy, **letos očekáváme rozběh stavebních prací spojených s budováním tělesa dálnice**. Realizátor stavby, firma Skanska, si bude muset poradit s **vybudováním tělesa dálnice**, které bude procházet přes bývalou skládku popílku z přerovské teplárny. V letních měsících se tak bude manipulovat s popílkem, který bude stabilizován a po jeho úpravě uložen do tělesa dálnice.

Postup prací s popílkem byl předmětem jednání v loňském roce a v souvislosti s tím vydán **provozní řád, upravující manipulaci s popílkem**, včetně kontrol vlivu na životní prostředí.

Při založení tělesa dálnice na pozemku skládky je nutné snížit hladinu spodní vody, proto se provádí **čerpání spodních vod a jejich vypuštění do tzv. meliorační strouhy**, která prochází z Buku do Strhance v Prosenicích. V této souvislosti jednáme se zástupci vodoprávního úřadu a investorem o uvedení strouhy do odpovídajícího technického stavu.

O dalším průběhu stavby dálnice Vás budeme průběžně informovat.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc.

Železný poutník — pochod ze Svatého Kopečka na Svatý Hostýn

V noci z **pátku 31. března na sobotu 1. dubna 2017** se uskutečnil již 20. ročník nočního putování ze Svatého Kopečka na Svatý Hostýn pod názvem „**Železný poutník**“. Každoročně je organizátorem této akce otec Marian z farnosti Louka u Znojma. Vzhledem k tomu, že pochod proběhl v noci, málokdo z místních občanů zaznamenal, že se jednalo o akci velkého rozsahu a významu. **Na startu se shromáždilo přes 400 poutníků**, přičemž řada z nich byla i ze vzdálených míst naší vlasti, byli zde i účastníci ze Slovenska, Polska a anglicky mluvící. Ze svatého Kopečka vyrazili po mši svaté, kolem 19 hodiny a šli nočními cestami, krajinou přes hory, doly a vesnice. Osvětleni byli lampičkami, blikáčkami, reflexními vestami, proužky a podobně. Počasí jim letos přálo, neboť byla teplá noc. **První poutníci dorazili do Prosenic ve 22.50 hodin**. Navštívili místní kostel, prohlédli si jej a strávili zde chvíli v modlitbě a rozjímání. Pak se přesunuli do jednacího sálu ve dvoře obecního úřadu, kde si mohli všichni na chvíli odpočinout, napít se kávy nebo čaje a posilnit se připraveným pohoštěním před další náročnou cestou. Kolem půlnoci již nebylo v sále k hnutí. Mnozí tak odpočívali i na nádvoří obecního úřadu na připravených lavičkách. Všichni byli vděční za možnost odpočinku a za poskytnuté pohoštění. Jako vždy jim moc chutnaly napečené koláčky, buchty, vánočky, chleby a chlebíčky a další připravené občerstvení. Následně mnoho z nich navštívilo Muzeum Prosenice, které pro ně bylo otevřeno. Poté se vydali do noci na další pochod, který byl zakončen ráno na Svatém Hostýně mší svatou.

Římskokatolická farnost Prosenice touto cestou **děkuje všem dobrovolníkům, kteří se podíleli na pořadatelských službách v Prosenicích**, pracovníkům obecního úřadu a také **všem, kteří věnovali občerstvení** pro poutníky. Poděkování tak patří opět **Pekárně Racek z Přerova** za darování vánoček a makových závinů a všem místním farníkům, kteří doma napekli a připravili bohaté pohoštění pro poutníky a dále **všem, kteří pozdě v noci z pátku na sobotu zajišťovali obsluhu**.

Zpracoval: Ing. Milan Pospíšilík

Poutníci zaplnili sál i nádvoří obecního úřadu v sobotu 1. dubna krátce po půlnoci

Beseda s důchodci

Letošní **neděle 19. března** patřila všem našim seniorům. V sále obecního úřadu zde pro ně byla připravena již tradiční akce „**Beseda s důchodci**“. V úvodu všechny přítomné potěšili vystoupením s velikonočním pásmem členové **Hanáckého Prosénku** a dále **mažoretky** a **děti z mateřské a základní školy**, které našim seniorům zatančily, zazpívaly, zahrály na hudební nástroje a přednesly básničky. V programu vystoupily také členky **taneční skupiny PRAKR s country tanci**. Po celé nedělní odpoledne pak hrála k dobré pohodě hudební **skupina MINI z Přerova**. Nechyběla ani bohatá tombola a občerstvení. Těšíme se za rok opět na shledanou.

Připravila: Jarmila Lajtochová

Děti Hanáckého Prosénku potěšily seniory vystoupením s velikonočním pásmem.

Beseda s důchodci

*Nahoře—vystoupení dětí ze Základní školy a Mateřské školy Prosenice
Dole—vystoupení country skupiny PRAKR*

K dobré náladě přispěla i tradiční tombola. Všichni se dobře bavili.

Z činnosti prosenských hasičů

Po zimních měsících opět nastalo jarní počasí a s ním začali naši hasiči novou sezonu. Na výroční schůzi jsme si připravili plán činnosti pro letošní rok. Naše akce bývají rozvržené od začátku až do konce roku. Poprvé jsme se sešli **28. ledna**. V Kulturním domě v Prosenicích jsme pořádali **Hasičský ples**. Zde bychom chtěli poděkovat našim příznivcům a sponzorům za dárky a příspěvky do tomboly. Všem našim hostům děkujeme, že se zúčastnili a přispěli tak k dobré náladě a pomohli nám udržet tradici hasičských plesů.

V únoru bývá období masopustu, a k tomu patří i **Vodění medvěda**. Také letos jsme se sešli a za pomoci kamarádů a známých prošli naší obcí. Po celou dobu bylo všude nachystáno něco dobrého k zakousnutí i na zapití, aby masky vydržely jít až do konce. V tomto měsíci si také někteří z nás prodělali povinné odborné školení zaměřené na obsluhu techniky či zdravotnickou pomoc.

V nejbližší době nás čeká organizování **hasičské soutěže okrsků Prosenice a Radslavice**. Soutěž hasičských sborů se bude konat **6. května 2017 od 9.00 hod. na místním hřišti a obecní zahradě**. Těšíme se na vaši účast a na povzbuzování domácího družstva. Dále se můžeme brzy setkat u základní školy, kde se bude konat sportovní Dětský den.

Za pár dní nastanou Velikonoce, proto Vám přejeme příjemné prožití velikonočních svátků, bohatou pomlázku a hezké jarní dny.

Za SDH Prosenice Josef Skopal

Z činnosti Hanáckého Prosénku

Na Štěpána 26. prosince 2016 vystoupili Prosénci s koledou v místním kostele

Na Smrtnou neděli vynášeli MORENU z vesnice

POZVÁNÍ: So—15. dubna 2017 dopoledne—chození s řehačkami v Prosenicích
Ne—16. dubna ve 14 hodin—vystoupení Prosénků na Horním náměstí v Přerově.

V březnu děti **zatančily svým babičkám a dědečkům** na Besedě s důchodci

Smrtku zapálily a hodily do Strhance

„Velkonočko milá, kdes tak dlouho byla,
u studánky u hlubánky
ruce, nohy myla“

Přejeme vám všem pěkné Velikonoce

Country skupina PRAKR

Nahoře—Na výroční valné hromadě Hanáckého Prosénku,
Dole—Na Hasičském Plese

Country skupina PRAKR na hasičském plese

Připravila: Kateřina Hrabalová

Jak je důležité mítí Filipa

V neděli 26. března 2017 se vypravil z Prosenic zájezd na divadelní představení ochotníků do Brodku u Přerova. Zcela zaplněný autobus ve slunném odpoledni bezpečně řídil p. J. Skopal. Představení „Jak je důležité mítí Filipa“ mělo spád a nikdo se nenudil.

Za kulturní komisi—Marcela Zapletálková

Z činnosti školy

Čas letí jako bláznivý - slova této velmi známé písně můžeme zcela jistě použít jako úvod i při psaní dalších informací ze „života“ naší školy - školky všem vám, našim milým čtenářům. Od našeho posledního příspěvku se toho zase událo!

Již tradičně zařazujeme do školní práce projekty, jinak tomu bylo i v uplynulém období. Výukový projekt byl zaměřen na ekologii, třídění odpadů. V únoru se děti 3.–5.ročníku zúčastnily programu všeobecné prevence „**Povídejme si o toleranci**“. Tento program vedla oblastní metodička prevence rizikového chování. Program byl zaměřen na seznámení žáků s pojmem tolerance, jeho významem a se základními vztahovými pravidly pro skupinu.

V mateřské škole byl zahájen projekt **Realizace lokálních sítí mateřských škol v gramotnostech**. Projekt je financován EU, program OP VVV. V rámci tohoto projektu bude do mateřské školy zakoupeno moderní interaktivní zařízení pro další vzdělávání dětí.

V oblasti sportovní činnosti se opravdu můžeme pochlubit vydařenou velkou celorepublikovou akcí - „**PROSENSKÁ MAŽORETKA**“. Již po šesté se k nám sjelo obrovské množství mažoretek od těch nejmenších holčiček až po nejstarší, mnohdy již skoro dospělé slečny. A všechny s jediným cílem - předvést své sportovní umění a dovednosti a třeba i získat nějakou tu medaili. A opravdu - bylo se na co dívat! Na tomto místě bychom ještě jednou rádi poděkovali všem sponzorům za příspěvky na tuto akci. Naše děvčata se zúčastnila i řady dalších soutěží a dokázala získat pro naši školu, naši obec řadu hezkých medailových umístění, která nás velmi těší! A kde tedy „holky“ předváděly své umění?

Bylo to v Kroměříži na soutěži „**O POKLAD HANÁCKÝCH ATHÉN**“, dále pak v Dolním Benešově na soutěži „**EXCELENT CUP**“ a na „**HRADECKÉ HŮLCE**“ v Hradci nad Moravicí.

V měsíci lednu proběhl již tradiční turnaj ve **STOLNÍM TENISE**. Dopoledne se mezi sebou utkali všichni žáci školy, odpoledne pak patřilo rodinným týmům v kategorii „**SMÍŠENÁ ČTYŘHRA**“.

K dalším aktivitám v oblasti sportu patřil také **ZÁVOD OBRATNOSTI**, veselé cvičení s padákem a malé sportovní soutěžení - „**NA SNĚHU**“.

Ke zdařilým aktivitám s dětmi patří jak ve škole, tak i ve školní družině, projekty. V rámci projektu „**U NÁS**“ proběhlo „**DŘÍVKOVÁNÍ**“ - ze dřevek od nanuků a lékařských špachtlí vznikla hezká dílka dětí. K dalším aktivitám tohoto projektu pak patřily také již tradiční **VELIKONOČNÍ HRÁTKY**. První část – velikonoční dílny proběhly již dopoledne v rámci vyučování a další část byla odpoledne. Tady se trochu „vařilo“ - zdravé kraslice, vyráběla se velikonoční výzdoba, pletly se pomlázky a také se trochu dovádělo při hodu kraslicemi naplněnými barvou.

V dalším projektu - **BAROKO** - aneb jak se žilo za Marie Terezie, se děti seznámily s životem v tomto období našich dějin a vyrobily také mnoho pěkných věcí, některé byly zaslány do celorepublikové soutěže - čekáme na vyhodnocení.

Děti se také se svými pracemi zúčastnily okresní soutěže **ZELENINA PLNÁ VITAMÍNŮ** - a naše dvě holčičky Lenička Horáková a Adrianka Zedková se mohly radovat z výhry - 2. místa.

Zajímavý byl projekt **“CO KDYBY”** zaměřený na výtvarnou, literární, slohovou a komunikativní výchovu.

Samozřejmě nesmíme zapomenout také na zdařilý **„DĚTSKÝ KARNEVAL“**, na kterém si již tradičně zasoutěžila, zatančila a zařádila hezká řádka dětí a rodičů.

Naše děti také vystoupily se svým programem na **BESEDĚ S DŮCHODCI** v naší obci, věříme, že jsme našimi básničkami, tancem a hrou na hudební nástroje udělali všem přítomným alespoň trochu radosti. Mažoretky zacvičily na **PLESE RYBÁŘŮ** v Prosenicích a ta nejmenší děvčátka ještě obohatila ukázkou naší činnosti besedu důchodců v Buku.

Přejeme hezké Velikonoce

ZŠ a MŠ Prosenice

Na Prosenské mažoretce 2017

Nahoře—turnaj ve stolním tenise, dole— dřívkování

Z činnosti Rybářského spolku Prosenice

Starý rok 2016 je nenávratně pryč. Společně jsme ho zakončili na **Silvestra u Rýnského rybníka**, kde jsme se odpoledne sešli s našimi příznivci, popovídali si při svařáku a slivovičce a popřáli si vzájemně do nového roku. Zima - dá se říct už skončila a rybáři se připravili na novou sezónu. V zimě si svoje rybářské náčiní udržovali v pořádku – čistili, leštili a oštrili háčky.

Letošní rok jsme začali v **únoru výroční schůzi**, na které byli přijati noví členové, ustavil se nový rybářský řád a domluvili jsme se na organizaci našeho plesu. Rybářský ples se konal 25. února 2017 a podle ohlasu účastníků se povedl. Jídlo bylo bezvadné, všem se líbila bohatá tombola a tanečníci si pochvalovali hudební kapelu „Kartágo“, která na plese hrála. Poděkovat musíme i **mažoretkám a country skupině PRAKR** za jejich pěkné vystoupení při plese. A zapomenout nesmíme ani na **naše sponzory**, kterým velmi děkujeme za jejich dary do tomboly.

V letošním roce rybářský spolek Prosenice oslaví **10 let od založení organizace**. Při této příležitosti připravujeme v obecním muzeu zajímavou **výstavu o rybářství v Prosenicích**. Budou zde vystaveny staré fotografie, udice, navijáky a další rybářské pomůcky. Výstava v muzeu bude zahájena **v neděli 7. května 2017 ve 14.00 hodin**. Tímto bych chtěl pozvat všechny občany a naše příznivce, aby se přišli podívat, jak se rybařilo. Ve stejný den odpoledne proběhne u příležitosti oslav v sále obecního úřadu **slavnostní schůze rybářského spolku**. Za výpomoc při organizování naší výstavy si poděkování zaslouží starosta obce i členové muzejní komise. Výstava o rybářství bude v muzeu trvat až do poloviny července 2017.

V letošním roce kromě chytání ryb chceme **opravit hráz na chovném rybníku**, která je ve špatném stavu. Doufám, že letošní rok bude stejně tak úspěšný, jak ten loňský, co se chovu ryb tak i úlovků týče.

Za rybářský spolek Prosenice – Miroslav Mikula

Silvestrovské loučení se starým rokem 2016 na Rýnském rybníku

*Na Rybářském plese se tradičně všichni dobře bavili .
Nahoře—vystoupení mažoretek, dole - taneční zábava*

Z činnosti Mysliveckého spolku Prosenice-Grymov

Jako každý rok začínáme plesovou sezonu našim **mysliveckým plesem**, který se konal 21. ledna 2017 v kulturním domě v Prosenicích. Návštěva plesu je většinou průměrná, ale všichni se vždy dobře pobaví a veselo je i při tradiční tombole, která bývá bohatá jak na zvěř, tak i na ostatní sponzorské dary.

V měsíci únoru bývá **výroční členská schůze**, na kterou jsou pozváni zástupci všech složek z obce a ostatní přátelé a příznivci myslivosti.

V březnu zakoupil spolek starší **traktor a vlečku**, které budeme využívat při našich akcích, např. při krmení v zimních měsících, sečení trávy atd.. Byla také svolána brigáda na **sběr odpadu v revíru**, které se zúčastnili i zaměstnanci obecního úřadu.

V zimních měsících pravidelně přikrmujeme zvěř jak obilím tak i nasušeným semem nebo siláží, kterou máme od místní zemědělské a.s.. Náš člen pan Jemelka vypěstoval několik sazenic kaštanů, které jsme vysadili do přírody, kde se již tyto stromy nevyskytují.

S nástupem jara začínáme s čištěním a opravami krmných zařízení a celoroční koloběh opět pomalu začíná. To by bylo vše, co náš myslivecký spolek za první tři měsíce vykonal.

Přejeme Vám všem radostné svátky velikonoční.

Oldřich Škrabal – předseda MS Prosenice - Grymov

Na pravidelné brigádě sběru odpadu v honitbě.. Každoročně vysbírají myslivci v honitbě celý kontejner komunálního odpadu, především v okolí Bečvy a Grymovského mostu.

Na mysliveckém plese - nahoře taneční zábava, dole—bohatá myslivecká tombola

Pozvánka do Muzea Prosenice

Muzeum Prosenice zve srdečně všechny na zahájení již třetí sezóny Muzea Prosenice. Zahájíme v neděli **7. května ve 14 hodin** výstavou **Rybářství v Prosenicích**. Výstavu, která doplňuje stávající expozice muzea budou moci návštěvníci shlédnout až do 16. července. V neděli **23. července** pokračujeme **Výstavou praček, šicích strojů, žehliček, ...**, která oživí vzpomínky na to, jak se dříve pracovalo v domácnostech a hospodářstvích. Výstava bude **20. srpna** zpestřena praktickými **ukázkami praní a dalších domácích prací**, které si můžete spolu s muzejníky vyzkoušet.

V neděli **17. září** v podvečer zazní v muzeu hudba. Při **Hudebním podvečeru** v prostorách muzea proběhne klavírní koncert známých skladeb s následným volným muzicírováním. Ve dnech **29.—30. září** proběhne na polích před Žebračkou **mistrovství republiky v orbě**. Pro návštěvníky mistrovství připravujeme možnost navštívit muzeum v Prosenicích a shlédnout ukázky historických zemědělských strojů.

V neděli **22. září** zahájíme **Výstavu betlémů** a sezónu ukončíme **28.—29. září Dny otevřených dveří muzea Prosenice**.

Muzeum je v sezónu **otevřeno pravidelně každou neděli od 14 do 17 hodin**, mimo neděli pak po telefonické domluvě na tel. 581 226 034. I mimo sezónu probíhají prohlídky jednotlivých návštěvníků i skupin po telefonické domluvě.

Těšíme se na setkání v muzeu

Za muzejní komisi—Otakar Dokoupil

Krátce po půlnoci na 1. dubna si expozice muzea začali prohlížet první poutníci

Sokol Prosenice

Zveme všechny fanoušky a příznivce fotbalu k návštěvě fotbalových utkání Sokola Prosenice. Přijďte nás podpořit!

Za Sokol Prosenice—Zbyněk Švedík

Rozpis fotbalových utkání jaro 2017

Datum	Den	Čas	Domácí	Hosté
25. března	So	15:30	Prosenice	Čekyně
2. dubna	Ne	10:00	Domaželice	Prosenice
8. dubna	So	15:30	Prosenice	Lobodice
16. dubna	Ne	16:00	Bělotín B	Prosenice
22. dubna	So	16:00	Prosenice	Soběchleby
30. dubna	Ne	16:00	Měrovice	Prosenice
6. května	So	16:30	Prosenice	Stará Ves
14. května	Ne	16:30	Hustopeče	Prosenice
20. května	So	17:00	Prosenice	Opatovice
28. května	Ne	17:00	Lipník n. B.	Prosenice
3. června	So	17:00	Prosenice	H. Újezd
10. června	So	17:00	Pavlovice	Prosenice
17. června	So	17:30	Prosenice	Radslavice

Z fotbalového utkání Prosenice—Lobodice

Vzpomínky na vojnu 1954-1957 - Oldřich Gallas, Prosenice

Na jaře 1954 jsem se zúčastnil s celým ročníkem 1934 odvodu na vojnu. Při posuzování vojenskou komisí a za náповědy tehdejšího tajemníka MNV jsem byl přidělen k pohraniční stráží. Tajemník MNV tehdy prozradil, že mám a cvičím psa německého ovčáka a toto rozhodlo.

Zmíním se a vzpomenu svého psa Bojara. Byl to vynikající pes. Již jako štěně byl velmi chápavý a kamarádský. Od útlého mládí jsem s ním chodil na cvičiště do Přerova a tam, jak pes tak já, jsme získávali základy kynologie. Již jako malé štěně byl nebojácný a velmi odvážný. Vyhledával starší psy pro hry a zábavu. Při nácviку poslušnosti pozoroval starší psy a vždy ochotně pochopil, co se od něj požaduje. Při nácviку obrany se také zapojoval. Také se velmi rychle naučil stopování, vyhledávání předmětů a podobně. V 8 měsících věku bylo mu dovoleno (zkušební komisí) složit zkoušku poslušnosti a obrany OPI. Jezdili jsme také na výstavy německých ovčáků od Přerova, Opavy, Ostravy, Brna, kde byl hodnocen jako „velmi dobrý“. Ve dvou letech prováděl vrcholové cviky, zadržení pachatele, přeskok přes hořící překážku, kilometrové stopy, osvobození sputaného psododa apod. Byl znám mezi občany celé vesnice a je vzpomínán mezi staršími občany ještě dneska

Na vojnu jsem byl povolán v říjnu 1954 a to k pohraniční stráží do Kašperských hor na Šumavu. První kontakt s vojnou byl v Přerově v městském domě, pak pochod přes Přerov na nádraží, nástup do vlaků a směr Plzeň. Z Plzně nástup do nákladních aut a příjezd do Kašperských Hor. V Kašperských Horách tříměsíční tvrdí výcvik za generála Čepičky a vysokých poradců. Od listopadu tam začala krutá šumavská zima. Jak tvrdý byl výcvik, dokumentují skutečnosti – rozcvičky v 6 hodin ráno bez košil, běh 1 km, pak cvičení. Jednou týdně generální prohlídka zbraní a pořádku. Co následovalo po prohlídce, nebudu psát. Byl to tvrdý výcvik a odstupem času soudím i prospěšný. Tam jsem prožil také první vánoce mimo domov. Po třech měsících výcviku jsem byl přidělen na pohraniční rotu Horní Silnice (dnešní přechod do Německa).

Ještě k výcvikovému středisku v Kašperských Horách. Bylo to malé městečko, velmi zaostalé a téměř bez obyvatel. Byli jsme ubytováni na náměstí v bývalém klášteře. Byla to kamenná budova a velmi chladná, topení téměř žádné. Velmi silné mrazy a nebylo se kde zahřát. Přes den to ještě šlo, zahřáli jsme se poklusem na místě a pohybem venku, ale horší to bylo ráno a hlavně v noci. Také několikrát za týden byly vyhlášeny poplachy, takže jsme byli promrzlí a nevyspaní. Na závěr výcviku v podvečerních hodinách byl vyhlášen poplach a pak následoval přesun s plnou výzbrojí a střelivem do vzdálenosti 50 km. Tam se ukázalo, co člověk vydrží. Mnoho vojáků se zhroutilo, mnoho bylo na místě ošetřeno a ty nejvážnější případy sanitky odvážely na ošetřovnu. Tím skončil výcvik a my jsme se rozešli na pohraniční rotu.

Pohraniční rota Horní Silnice byla ve výšce 1002 m /nad mořem. Po celý rok chladno a vlhko – Šumavské klima. Ubytování ve dvou blocích – jeden blok ubytovací, druhý sklady, kuchyně, jídelna a kancelář operačního důstojníka.

Byly to budovy dřevěné, velmi špatně izolované. Štěstí, že bylo všude dostatek palivového dřeva, takže se topilo téměř celý rok.

Na rotě Horní Silnice bylo kolem 45 osob včetně velitele roty (v hodnosti poručík). Jinak další členové štábu byli staršina roty (svobodník základní služby) a provianták (svobodník základní služby). Tyto tři osoby byly pověřeny držením služby operativního důstojníka. Vysílali pohraniční hlídky do služby dle stanoveného plánu a řídili chod roty po dobu 24 hodin. Já jsem byl jedním z nich. Hned po příchodu na rotu jsem začal dělat proviantáka a to po dobu celých dvou let. Měl jsem na starosti zajišťovat potraviny, jejich dovoz a vaření jídel. Byl tam jeden kuchař z tříměsíční praxe. Z odstupem času obdivuji, že ve 21 letech jsme měli odvahu a odpovědnost za zajištění stravy pro všechny vojáky roty. Proviant se musel pravidelně objednávat a pak dovést ze vzdálenosti 8 km. Dneska to není žádná vzdálenost, ale v tehdejší době to byl velký problém. Nebyla žádná motorová vozidla. Proviant se dovážel každý druhý den na dřevěném voze, taženém koňmi a to po neupravených horských cestách, plných kamení, výmolů a vody. Počasí téměř vždy špatné – pršelo, mlhy apod. Horší to bylo ale v zimě. Sníh začal padat již koncem října a vydržel až do dubna příštího roku. Pokud to šlo, jezdilo se vozem, pak na saních. Při větší vrstvě sněhu byli využíváni jezdeckí koně na přepravu proviantu a to v pytlích na sedlech koní.

Při dvoumetrové vrstvě sněhu již to nešlo, tak se proviant dovážel na lyžích. Při silných vánicích jsme byli odkázáni na skladové zásoby a to na konzervy, suchary, uzené maso apod. Toto jsem spolu s vozkou zajišťoval po dva roky 1954-1956 po kruté tři zimy. Za pomocníky jsme měli dva tažné a dva jezdecké koně. Při velkém množství sněhu bylo spojení s okolním světem jen pomocí polního telefonu, pokud nebylo přetřháno vedení. Když nešel telefon, bylo navazováno spojení jedenkrát denně a to v 18.00 hodin pomocí vysílačky, kterou jsem obsluhoval. Nejbližší vesnice, která byla obydlená a kde projížděl vlak, byla vzdálená 14 km. Za celé dva roky byl potřeba lékař jen jedenkrát a to při otevřené zlomenině nohy. Přijel terénní sanitkou po více jak dvou hodinách. Než přijel, ošetřoval zraněného zdravotník přes vysílačku dle pokynů lékaře. To uvádím jen pro obraz, jak vypadal život na pohraniční rotě na Šumavě v roce 1954.

Byli jsme odkázáni jen na sebe. Kamarádství mezi vojáky na pohraniční rotě, kde nás bylo kolem 40, bylo velmi přátelské a kamarádké. Nebyl rozdíl mezi ročníky, nebyla známa šikana. Bylo to dáno tvrdým životem v nehostinné Šumavě. Služba na hranici byla velmi těžká a náročná. Sloužilo se 8 až 10 hodin denně a mnohdy i 12 až 16 hodin, a to 2/3 služby v noci. Hlídky na stanovišti neměly žádné přístřešky, skryti většinou jen pod stromy. Počasí převážně sychravé, vlhké, studené. V zimě velmi silné vánice, kdy jsme ztráceli orientaci v terénu, neviděli se navzájem, a co bylo nejhorší, byly ihned zaváty stopy od lyží. Byl to hrozný pocit a náročnost na psychiku člověka. Opak zimy, byly silné letní bouře doprovázené vichřicemi, které vyvracely stromy a zuřily nebývalou silou. V této strašné nepohodě byly hlídky venku v terénu a musely čelit této situaci. Nejhorší byly bouřky v noci, kdy blesk stíhal blesk a burácení hromů s několikanásobnou ozvěnou se nesl rozlehlou Šumavskou krajinou.

A lidé venku se neměli kam schovat. Přesto jsme si pomalu a jistě zvykli na tvrdou krásnou Šumavu.

Spisovatel Karel Klostermann psal o životě lidí na Šumavě, o lesních samotách o životě myslivců a pytláků. To co napsal, byl skutečný obraz Šumavy, který jsme prožívali.

Zatím jsem Šumavu a vojnu jen pomlouval, ale byla i krásná a je na co vzpomínat. Vzpomínám na ta krásná rána, kdy začalo svítat a začal se probouzet nový den – v něm život v lese, na stráních, u potoků. V té době tam bylo hodně zvěře, ptáků a živočichů. Celé koberce mechů a kapradí, rašeliniště, borůvčí a brusinky. Byli jsme tam s přírodou sžití, znali jsme a věděli, kde vyjde srnčí, kde chodí lovit liška i kde se slétávají tetřivci. Na podzim při jelení říji se neslo jejich troubení Šumavou. Mnohdy jsme je zahlédli, jak vychází z lesa na palouky a ukazují nám své majestátní paroží. V noci, když byl klid a vše odpočívalo a spalo, ozývala se sova nebo sýček. Často bylo vidět lesní kunu, někdy i s mláďaty nebo u potoka lovící vydra. Byl to krásný, nikým nerušený život zvířat. Byly to překrásné zážitky, které jsme mohli prožívat denně 8 až 16 hodin v přírodě v noční i denní době, v létě i v zimě. Potoky plné pstruhů a raků, poskytující některým z nás bohaté úlovky. Bylo to krásná a bohatá příroda.

Všechno jednou začíná a jednou končí. Těšili jsme se na konec vojny a nelibě jsme nesli její prodloužení o tři měsíce. Prožívali jsme již třetí tvrdou šumavskou zimu. Pak přišel očekávaný konec vojny. Poslední vojenská služba, poslední loučení se Šumavou. Tak jak jsme se těšili domů, těžké bylo loučení s kamarády a se životem na hranici. Nikdo to nedával najevo, ale každý ve svém nitru si promítal život prožitý s kamarády a přírodou. Život krušný i radostný na hranici končí. Poslední zamávání a odjezd domů. Zůstávají jen vzpomínky letos už je to právě 60 let od příchodu z vojny domů.

Připravil: Oldřich Gallas

Jak jsme klepávali v bývalých Malých Prosenicích – Zdeněk Šimčák

Za mého dětství platilo, že na Zelený čtvrtek odlétaly zvony do Říma, přestalo se zvonit na zvonici i na kostele. Zvony se znovu rozezněly na Bílou sobotu večer po Vzkříšení. A tak místo zvonění ráno, v poledne a večer nastupovali klepáči s klepačema. Co to vlastně byl takový klepač? V podstatě to byla buková destička obdélníkového tvaru, nebo ve tvaru stylizované osmičky, jejímž středem bylo prostrčeno drážadlo, které vespod bylo zakulacené, aby padlo do ruky a nad deskou bylo hranať s drážkou, ve které se pohybovalo dřevěné kladívko, které při speciálním pohybu klepače udeřilo o desku a vydalo onen klapavý zvuk.

Na Zelený čtvrtek začínaly velikonoční prázdniny a v poledne bylo první klepání. O klepáče nebyla nouze, zvláště v době, kdy se na zvyky a tradice ještě drželo. Na Zelený čtvrtek bez jakéhokoliv svolávání jsme se na polední klepání sešli u kříže vedle pomníku padlých před půl dvanáctou. Vždy se nás sešlo kolem dvaceti. Starší kluci s klepačema a my malí s hrkotkama.

Protože i klepání mělo svůj řád, vždy ho organizoval některý ze starších kluků, který měl u ostatních přirozenou autoritu. Já si dobře pamatuji na Josefa Hoferka, kterému jsme říkali Joza. Byl fyzicky zdatný, sportovně všestranně nadaný a byl kamarádský. Ten v mých začátcích dělal klepáčům, řečeno dnešním termínem, takového lídra. V půl dvanácté dal pokyn a my jsme poklekali na sokl kolem kříže. Kdo se nevešel, klečel na trávě. Pomodlili jsme se Otčenáš a Zdravas a seřadili se do průvodu, zpravidla po třech. Vepředu klepače, za nimi řehtačky. Vycházelo se po chodníku doprava k Válečkovému, odtud jsme se vraceli a od Plškového jsme šli po pravé straně silnice k Zapletálovému a tam jsme přešli na chodník kolem domů. U Onderkového se zahrnulo uličkou doprava na Louka, k Zapletalovému, odtud se šlo ke hřišti. Od hřiště po pravé straně silnice a později kolem domů zpět ke kříži u pomníku. Tam jsme opět poklekli kolem kříže, pomodlili se a než jsme se rozešli, dohodli jsme se, v kolik se sejdeme večer, večer se dohodlo, v kolik se sejdeme ráno.

Klepání nebylo nijak chaotické, ale mělo svůj přesný rytmus. Ta ta tatata. K tomu byla taková říkanka, zřejmě z dob, kdy klepáči navštívili movitější stavení, kde je hospodyně podělila mazancem, koblížky nebo i cukrovím. Ovšem ne všude se setkali s porozuměním. A tak zřejmě vznikla říkanka, kterou jsme si polohlasně broukali a drželi ten správný rytmus. Ta říkanka byla: Tam nám nedali - tam nás vyhnali. Klepání vyžadovalo určitou tělesnou zdatnost. Klepače měli kluci od devíti až deseti let. Ovládat klepač a projít celou trasu bez zastávky bylo náročné. Dala se střídat levá a pravá ruka, chvílemi oběma. Je třeba podotknout, že na trase byly dvě malé zastávky. Byly to totiž dva obchody - u Šimčáků a u Navrátilů, později u Hrubíčků. A tam se klepalo tak dlouho, dokud pan obchodník nevyšel ven s hrstí cukrů a nepodělil klepače.

Vždycky jsem si přál také jednou dělat klepáčům lídra. Jenže když jsem dospěl do věku, kdy bych si to mohl dovolit, tak se doba změnila. Velikonoční prázdniny byly zrušeny, rodiče neposílali své kluky na klepání a navíc z větší části jsme dojížděli do školy do Oseka. Už se klepalo jen ráno a večer. Ráno jsme začínali už před pátou, abychom stihli autobus, který odjížděl v sedm hodin. Scházelo se nás těch "skalních" už jen pět až šest. A pak se stalo, že v roce 1953 jsme chodili už jen dva. Já a Pepík Bouchalů. V tom roce jsem nastoupil do učení a tím pro mě klepání skončilo. Skončilo i v bývalých Malých Prosenicích, protože po nás už nikdo nepokračoval.

Připravil: Šimčák Zdeněk

Tříkrálová sbírka 2017 - poděkování

Sedmnáctý ročník „Tříkrálové sbírky“ proběhl v Prosenicích v sobotu 7.1. a v neděli 8.1. 2017. Vybralo se přitom **20.650 Kč**, což je o 3.175 Kč více než v loňském roce.

Celkem se za prosenskou farnost vybralo 30.178 Kč (za Prosenice a Radvanice, v Buku se opět nevybíralo), to je o 7.822 Kč více než v loňském roce.

Vybraná částka byla odeslána na konto Charity České republiky a po jejím přerozdělení se zpět do Přerova vrátí 65 % částky. Oblastní charita Přerov hodlá finanční prostředky získané ze sbírky využít na pomoc rodinám s dětmi v tíživé životní situaci a na nákup kompenzačních pomůcek pro imobilní občany.

Velký dík Oblastní charity Přerov patří všem, kteří pomohli s realizací sbírky, jak pracovníkům obecního úřadu, tak i **všem koledníkům a hlavně všem dárcům, kteří přispěli jakoukoliv částkou.**

Připravil: Ing. Milan Pospíšilík

Koledníci při tříkrálové sbírce 2017

Svoz nebezpečného odpadu

Obecní úřad Prosenice ve spolupráci s firmou Biopas s.r.o. Kroměříž **provádí pro občany obce v sobotu 22. dubna 2017 v době od 12:45 do 13:30 hodin sběr nebezpečného odpadu.** Své vytríděné nebezpečné odpady přineste ke sběrnému vozidlu, které bude přistaveno **na parkovišti u kostela a poté u železniční stanice U Nádraží v Prosenicích.**

Přinést můžete znečištěné prázdné obaly: plechovky od laku, staré barvy a lepidla, zabarvené a nalakované předměty; baterie: tužkové baterie, knoflíkové baterie, baterie z osobních aut, chemikálie používané v domácnostech a domácími kutily: laboratorní misky, ustalovače, bělidla, kyseliny, louhy, zvláštní lepidla; staré léky, teploměry; prostředky na ochranu rostlin: postřiky všeho druhu ze zahrad; barvy, laky, spreje, nářadí na dřevo, mořidla, laky ve spreji; ředidla do nátěrových hmot: čistící benzín, terpentýn, rozpouštědla; starý olej jako motorový, mazací, převodový, fritovací oleje; vyřazené pneumatiky: z osobních automobilů, motocyklů, apod.; Dále můžete přivést: staré ledničky, mrazničky, staré televizory, rozhlasové přijímače, elektrotechnické přístroje, zářivky a výbojky.

Žádáme občany, aby své nebezpečné odpady odevzdávali přímo pracovníkům firmy Biopas.

Obecní úřad Prosenice

Přehled nejbližších kulturních akcí

DATUM	AKCE	KDE
15.04.2017	Velikonoční řehtačky	Dopoledne, Han. Prosének
29.04.2017	Pouť na sv. Hostýn	SDH Prosenice
30.04.2017	Slet čarodějnic	Park, Čarodějnický spolek
7. 5. 2017	Rybářství v Prosenicích	Muzeum Prosenice
14.05.2017	Svátek matek	Jednací sál, kult.komise
19.05.2017	Turnaj miniházené	Školní hřiště
27.05.2017	Kácení máje	Park, obec se spolky
31.05.2017	Dětský den	Školní hřiště
11.06.2017	Vítání občáňků	Jednací sál, SPOZ
25.06.2017	Hodové dopoledne	Park, Obec Prosenice
30.06.2017	Vítání léta	Rýnský ryb., Ryb. spolek

Obecní úřad Prosenice

Společenská kronika – životní jubilea

Leden 2017	50 - Ludmila Zbořilová 60 - Jarmila Tábořská 92 - Jarmila Hrubíčková 94 - Zdeňka Jurášová
Únor 2017	50 - Ivana Kolářková 50 - František Jančík 70 - Marcela Zapletálková 80 - Alois Velický
Březen 2017	50 - Miroslav Juřena 60 - Lubomír Doupal 70 - Elena Zamazalová 70 - Marie Dvořáková 75 - Anna Rakovanová 75 - Jana Havlíková 80 - Emílie Látalová
Duben 2017	50 - Pavel Kapler 60 - Miloslava Lakomá 60 - Jarmila Lajtochová 70 - Miroslav Dolák 70 - Petr Padalík 70 - Eva Menšíková 70 - Svatopluk Martinčík 85 - Ladislav Frélich

<u>Narození:</u>	Prosinec 2016	Alex Slawik
	Leden 2017	Julie Skopalová
	Březen 2017	Alex Komlyk

Blahopřejeme!

Úmrtí:

08.01.2017	- Oldřich Drmola	- 72 let	
16.01.2017	- Milada Kolářková	- 68 let	
01.03.2017	- Vlasta Navrátilová	- 91 let	(Holešov)
31.03.2017	- Ludmila Bouchalová	- 85 let	

Vzpomínáme

Jak jsme se loučili se starým rokem 2016

Na Silvestra jsme se rozloučili se starým rokem na obecním úřadě. Vládla veselá nálada, zpívalo se s kapelou, zněla nejenom harmonika, saxofon, pozoun, ale i housle a nad ránem kytara.

Veselé velikonoce

*všem našim spoluobčanům a čtenářům
přeje
Obecní úřad Prosenice*

Vydává: Obec Prosenice **Sídlo redakce:** Obecní úřad Prosenice, Na Návsi 10, tel.: 581 226 034

Redakční rada: Ing. Otakar Dokoupil, CSc., František Vaněk, Ing. Milan Pospíšilík, Jarmila Lajtochová.

Evid. číslo: MK ČR 12614 Dodávané číslo je zdarma. **Ročník:** XXIII. **Číslo:** 1/2017 **Den vydání:** 12.04.2017

Elektronické vydání najdete na adrese: <http://www.prosenice.cz/pro-obcany/zpravodaj-obce>